คำสอนการอุทิศบุญที่ได้ผล

<u>คำสอนการอุทิศบุญที่ได้ผล</u>

พระอาจารย์เกษม อาจิณฺณสีโล

พิมพ์เผยแพร่เป็นธรรมทาน

"พระไตรปิฎก เป็นตาที่วิเศษยิ่ง

พระไตรปิฎก เป็นหูที่วิเศษยิ่ง

พระไตรปิฎก เป็นจมูกที่วิเศษยิ่ง

พระไตรปิฎก เป็นลิ้นที่วิเศษยิ่ง

พระไตรปิฎก เป็นกายที่วิเศษยิ่ง

พระไตรปิฎก เป็นใจที่วิเศษยิ่ง

พระไตรปิฎก เป็นครู-อาจารย์ที่วิเศษยิ่ง

พระไตรปิฎก เป็นพ่อ-แม่ที่วิเศษยิ่ง

พระไตรปิฎก เป็นมิตรและเข็มทิศที่วิเศษยิ่ง

พระไตรปิฎก เป็นแผนที่และป้ายบอกทางที่วิเศษยิ่ง

พระไตรปิฎก เป็นแสงสว่างส่องทางสู่นิพพานที่วิเศษยิ่ง"

จาก วัดสามแยก

* * * * * * * * * * * *

"การให้ธรรมเป็นทานชนะการให้ทานทั้งปวง แต่ก็ไม่ควรลืมทานทั้งปวงเพื่อธรรมทานจะได้บริบูรณ์"

พระเกษม อาจิณฺณสีโล

(อนุโมทนา หลวงพ่อเกษม อาจิณฺณสีโล)

วัดป่าสามแยก หมู่ ๕ บ้านห้วยยางทอง ต.วังกวาง

อ.น้ำหนาว จ.เพชรบูรณ์ ๖๗๒๖๐

ประวัติ ท่านพระเกษม อาจิณฺณสีโล

วัดป่าสามแยก หมู่ ๕ บ้านห้วยยางทอง

Translate

ตำบลวังกวาง อำเภอน้ำหนาว

จังหวัดเพชรบูรณ์ ๖๗๒๖๐

****

พระเกษม อาจิณฺณสีโล เป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่หล้า พระอริยะเจ้าแห่งวัดภูจ้อก้อ จังหวัดมุกดาหาร อุแสมบทเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๘ ในฝ่ายธรรมยุติหลังจากได้อุปสมบทได้ไม่นานก็เกิดความประทับใจกับประสบการณ์ทางจิตที่ได้รับจากการฝึกเล่น ๆ จึงตั้งใจอยู่ปฏิบัติต่อ ไปขออยู่กับหลวงตามหาบัว แต่ท่านได้แนะนำให้ไปอยู่ปฏิบัติกับหลวงปู่หล้า ที่ภูจ้อก้อ เมื่อไปก็ไม่ได้อยู่กับ หลวงปู่หล้า แต่อยู่วัดใกล้ๆ กับหลวงปู่หล้าอยู่ประมาณสิบเดือน จึงได้กราบลาหลวงปู่หล้าออกมาหาที่บำเพ็ญภาวนาต่อไป ท่านได้เพียรพยายามฝึกฝนตนเองอย่างอุกฤตรวมเป็นเวลาห้าปี จึงรู้ธรรมชาติพอเป็นที่สบายใจ ท่านมีประสบการณ์ทางจิตที่โลดโผนพิสดาร แม้เดินจงกรมก็สามารถเดินเหยียบอากาศเอาผ้าไปพาดไว้บนกิ่งไม้ ๑๐ เมตรได้ ทั้งสามารถมองเห็น ภูตผี ปีศาจ เทวดา นาค ครุฑ ยักษ์ อย่างแจ่มชัดแม้กระทั่งลืมตา มีญาณระลึกชาติย้อนหลังได้มากมายหลายชาติ เป็นพระสงฆ์ที่ใช้เวลาท่องเที่ยวไปในนรกสวรรค์บ่อยที่สุด คล้ายนิทานเรื่องพระมาลัยโปรดสัตว์โลกเป็นพระสงฆ์รูปเดียวและรูปแรกที่กล้าพูดกล้าเปิดเผยเรื่องราวลี้ลับ โดยไม่สนใจเสียงส่อเสียดจากชาวโลก และเป็นพระที่ไม่สนใจในลาภ ยศ ชื่อเสียง เป็นพระสงฆ์ที่เทพยดาชั้นสูง-ต่ำ ตลอดจน ภูต ผี ปีศาจ ให้ความเคารพรักมาก วัดของท่านจึงเป็นจุดที่เทพยดาและภูต-ผี-ปีศาจ-เปรต ที่ตกทุกข์ได้ยากทั่วๆ ไป พากันมุ่งไปหาเพื่อขอความช่วยเหลือ และแต่ละวันพวกประชาชนมากหน้าหลายตาทั่วๆ ไปต่างดั้นด้นข้ามภูเขา ผ่านทางอันทุรกันดารไปกราบท่านเพื่อปรึกษาหาทางแก้ไขปัญหาชีวิตต่างๆ แล้วเมื่อนำคำสอนที่ท่านแนะนำไปปฏิบัติก็ประสบผลสำเร็จตามที่ตนเองวาดหวังไว้ แต่ท่านไม่อยากดัง ถ้ามีคนไปขอนำประวัติท่านไปลงหนังสือท่านจะไม่ยอมพูดด้วย แต่ท่านจะมีเมตตาในการเทศน์การสอนทั้งวันทั้งคืน กลางวันก็อบรมประชาชนที่เดินทางมากลางคืนก็ต้องต้อนรับแก้ไขปัญหาหมู่ชนใน โลกทิพย์ ท่านจึงมีเวลาพักผ่อนในแต่ละวันน้อยจริงๆ นอกนั้นหมดไปกับการต้อนรับผู้มาเยือน

ที่วัดของท่านมีแผ่นซีดีและหนังสือแจกจ่ายให้นำไปอ่านและฟัง และท่านก็บอกว่า "อ่านแล้ว ฟังแล้วให้นำไปปฏิบัติแล้วแจกจ่ายกันต่อ ฟังแล้วเข้าใจแล้วไม่จำเป็นต้องมา เพราะคนพูดเหนื่อยแล้ว นึกอยากทำบุญให้ทำที่ไหนก็ได้ ไม่ไปวัดก็ได้ พ่อแม่เป็นพระอรหันต์อยู่ในบ้าน ทำบุญกับพ่อแม่แล้ว อุทิศบุญให้เทวดาและเหล่าสรรพสัตว์ในโลกทิพย์ก็ได้ผลเท่ากับถวายทานในพระอรหันต์ วัดของอาตมามีพอกินพอใช้แล้ว ไม่ขาดแคลนอะไร จึงไม่มีความจำเป็นต้องหลั่งไหลมาทำบุญ ที่นี่" ดังนี้

แนวการสอน

ของพระอาจารย์เกษมฯ

****

ชีวิตของมนุษย์และสัตว์ ทั้งในโลกนี้และในโลกทิพย์มีส่วนสัมพันธ์กัน เข้าไปอยู่ในเรื่องกฎแห่งกรรมที่พระพุทธเจ้าโคดมทรงสั่งสอนในการเวียนว่ายตายเกิดไปๆ มาๆ ที่จะไม่เคยเป็นญาติ ไม่เคยเป็นเพื่อน ไม่เคยเป็นเจ้ากรรม นายเวรกันไม่มี ชีวิตของทุกผู้ทุกคนจึงมีส่วนสัมพันธ์กันไม่มากก็น้อย ทั้งส่วนดีมากและดีน้อยทั้งส่วนเลวมากและเลวน้อย ทั้งในส่วนที่ทำให้เกิด ความเคียดแค้นชิงมากชิงน้อย ทั้งในส่วนที่รักและอุปการะมากและน้อย นี่เป็นกรณีหนึ่ง

การได้ดีตกยาก เจ็บไข่ได้ป่วยของมนุษย์และสัตว์ส่วนหนึ่งเกิดจาก ผลกรรมในอดีตชาติและปัจจุบันชาติอีกส่วนหนึ่งได้รับเหตุปัจจัยกระทบจากสิ่งรอบข้าง อีกส่วนหนึ่งเกิดจากการกระทำของสิ่งลี้ลับที่เรามองไม่เห็น เช่น **เทวดาช่วยเหลือ เทวดาให้โทษ ผีให้โทษ เจ้ากรรมนายเวรที่เคียดแค้น ชิงชังให้โทษ**

คนเราทุกคนจะมีเทวดาอย่างน้อย ๒ องค์ เป็นเทวดาประจำตัวคอยติดตามรักษา เทวดานี่แหละที่ชอบช่วยเหลือให้เราประสบความสำเร็จ หรือช่วยปกป้องคุ้มครองให้เรารอดพ้นจากภัยอันตรายที่น่าหวาดเสียวได้อย่างอัศจรรย์ ซึ่งบางทีเราก็ยกให้เป็นคุณงามความดีของวัตถุมงคลที่แขวนคอเลย แต่ตกบ้านตกเรือนด้วยความซุกซน แต่ไม่ได้รับอันตรายเพราะเหมือนมีใครมาอุ้มไว้ก่อนตกพื้น บุคคลบางคนไม่มีวัตถุมงคลติดตัวเลยแต่สามารถหลุดพ้นจากอุบัติเหตุ และการดักทำร้ายของศัตรูมาได้ อย่างปาฏิหาริย์ นั่นคือการปกป้องรักษาจากเทวดาประจำตัวเขาและหรือญาติในโลกทิพย์ของเขา

พวกเราชาวพุทธแต่ละคนล้วนเคยทำบุญให้ทานมาแล้วทั้งสิ้น ทั้งในชาตินี้และชาติก่อน ถ้าจะนับบุญก็คงจะใหญ่เท่าภูเขาเลากา หรือเท่าก้อนโลก แต่ไม่รู้จักใช้บุญของตนเองให้เกิดประโยชน์ในปัจจุบันชาติ จึงต้องรอให้ตายแล้วจึงจะได้ไปใช้บุญในสรวงสรรค์ คนทำบุญจึงชอบบ่นว่าทำแต่บุญไม่เห็นได้ดีสักที ที่เป็นเช่นนี้เพราะเขาไม่เคยให้บุญแก่เทวดาที่รักษาตัวเอง ไม่เคยให้เจ้ากรรมนายเวรที่ตามจ้องกันอยู่ ไม่เคยให้เทวดาและญาติทิพย์ที่อาศัย อยู่ในเขตบ้านเขตเรือน ไม่เคยให้เทวดาที่รักษาเจ้านายของตัว เทวดาเหล่านั้นบางองค์อาจมีบุญน้อย มีฤทธิ์น้อย จึงไม่สามารถช่วยเหลืออะไรเราได้มาก แต่ถ้าเขาได้รับบุญจากเราบ่อยๆ เขาจะกลายเป็นเทวดาที่มีฤทธิ์มีอำนาจ สมารถช่วยเหลือให้เราประสบความสำเร็จได้ดังใจหมาย "บางคนอ้างว่าทำบุญทุกครั้ง ก็ไม่เห็นมีอะไรเปลี่ยนแปลง" โปรดเข้าใจว่าท่านให้ไม่เป็น เขาจึงไม่ได้รับ เช่นให้ไม่เจาะจง หรือแสงบุญหมดแล้ว จึงมากรดน้ำให้เขา เขาก็ไม่ได้รับ (กลับไปหาอ่านเรื่องพลังบุญ ตอน ขอถามชาวพุทธ)

การใช้บุญ

สร้างคำสำเร็จในปัจจุบัน

****

พระพุทธเจ้าโคดมทรงแสดงการเกิดบุญไว้ ๓ ประการย่อๆ คือ

๑. บุญเกิดจากการให้ทาน

๒. บุญเกิดจากการรักษาศีล

๓. บุญเกิดจากการภาวนาอบรมจิตใจ

โดยสรุปแล้วการสร้างความดีทุกประการล้วนเป็นแหล่งของการเกิดผลบุญกุศลทั้งสิ้น (ดูบุญกิริยา ๑๐ หน้า ๓๗) แล้วก่อให้เกิดอานิสงส์ที่จะสร้างความสำเร็จในชีวิตได้ทั้งสิ้น

เมื่อกำลังให้ของแก่ใคร ไม่ว่าจะถวายของแก่พระสงฆ์ ให้ของแก่ พ่อ แม่ พี่ น้อง ญาติมิตร แม้เอาข้าวให้หมากิน เอาอาหารโยนให้ปลากิน เอาเศษอาหารโปรยให้มดกิน **ย่อมเกิดกระแสบุญขึ้นเป็นกระแสเรืองรอง แผ่ออกจากตัวผู้กำลังให้ เพียงไม่กี่วินาทีแสงนี้จะพุ่งหายขึ้นไปเบื้องบน แล้วสะสมเป็นกองบุญของผู้ให้อยู่บนเทวโลก ดังนั้นขณะให้ของแก่ใครจึงควรอธิษฐานจิต คิดทันทีว่า "บุญนี้ให้เทวดาผู้รักษาตัวข้า" หรือ "บุญนี้ให้นายเวรข้าที่เดินทางมาถึง" หรือ "บุญนี้ภัณฑ์มาร พรหม เหล่าเทพยดาทั้งสิ้นที่อาศัยอยู่ในสถานที่เรือนสวน ไร่นา หรือ เคหสถานบ้านเรือนของข้า" หรือ "บุญนี้ให้เทวดาผู้รักษาบุตรข้า ให้เทวดาผู้รักษาบิดามารดาข้า"** เป็นต้นขึ้นอยู่กับว่าเราต้องการแก้ไขในจุดไหน เช่น **บุตรของเราเกเรเหลือเกิน** ชอบสร้างแต่ความเดือดร้อน สั่งสอนไม่ฟัง แบบนี้ต้องให้เทวดาผู้รักษาตัวของเขาเป็นผู้ขนาบตักเตือน วิธีที่เทวดาตักเตือนนั้นท่านจะสั่งการไปที่ความรู้สึกนึกคิดจิตใจของเรา ถ้าเทวดาประจำตัวเขา เป็นมิจฉาทิฐิเมื่อได้รับบุญบ่อยๆ เทวดารู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงในตัวเองมีชีวิตที่สุขสบายขึ้นเขาจะทราบได้เองว่าสิ่งที่เขาได้รับนั้น มาจากไหน เมื่อเราอุทิศบุญให้แล้วก็ให้อธิฐานต่ออีกว่า **"เมื่อเทวดาได้รับบุญแล้ว ขอให้มีความสุข มีกินมีใช้ มีเสื้อผ้าที่อยู่อาศัยและขอให้อบรมตักเตือนลูกของข้าให้เป็นคนดีด้วย"** ดังนี้ไม่นานหรอก จะเกิดกรณีพิสดารขึ้นกับบุตรเกเรคนนั้นจนต้องเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นคนดีแน่นอน

สามีหรือภรรยา คู่ครองของตนเองเป็นที่น่าเอือมระอาเหลือเกิน อยากให้คู่ครองดี รักเรา ละเลิกความประพฤติชั่วเหลวไหล ก็ให้ทำแบบเดียวกันกับที่ให้บุญแก่เทวดาที่รักษาบุตร

กิจการค้าของท่านล้มเหลวหรือซบเซา เมื่อท่านทำบุญทุกครั้งควรอุทิศให้เทวดาประจำตัวของท่านและเทวดาที่ดูแลกิจการการค้าด้วยพร้อมกันไป แล้วอธิฐานว่า **"เทวดารับบุญแล้วโปรดช่วยเหลือกิจการค้าธุรกิจของเราให้ประสบความสำเร็จด้วยเถิด ถ้าร่ำรวยขึ้นจะทำบุญให้ทานยิ่งๆ ขึ้นไปอีก"** จะใช้คำเรียกตนเองว่าข้า ว่าเรา ก็ได้ทั้งนั้น ดังนั้น

การอุทิศบุญ ไม่ต้องพูด ไม่ต้องกรวดน้ำ ให้ใช้การคิด **ต้องรีบคิดทันที อย่าชักช้าเพราะแสงบุญที่เกิดขึ้นจะดำรงอยู่ไม่กี่วินาทีแล้วจะหายไปอยู่สวรรค์** ถ้าฝึกบ่อยๆ เราจะชำนาญในการคิด เพราะมีกระแสแรงกว่าพูดออกจากปาก **เวลาหย่อนก้อนข้าวลงในบาตร ให้คิดส่งบุญทันที** และคิดให้ชัดเจนอย่าลางเลือน **ให้ของแก่ใครเมื่อของหลุดออกจากมือเราก็ให้คิดทันที อย่าช้า**

การรักษาโรคภัยไข้เจ็บ ที่เกิดกับตัวเราสืบเนื่องมาจากนายเวรผู้เคียดแค้น ชิงชัง กระทำทั้งสิ้นพระพุทธเจ้าพุทธโคดม ทรงตรัสว่า *"ผู้ฆ่าสัตว์ย่อมอายุสั้น ผู้เบียดเบียนสัตว์ย่อมสุขภาพไม่ดี"*

ดังนั้นการรักษาโรคต้องส่งบุญไปให้แก่เจ้ากรรมนายเวรที่ทำให้เกิดอาการเจ็บป่วยนั้น ๆ และให้เทวดาผู้รักษาตัวเราในขณะเดียวกัน แล้วอธิษฐานว่า **"หมอใดยาใดที่สามารถรักษาอาการนี้ให้หายขาดได้ ขอให้เทวดาจงนำหมดนั้น ยานั้น มารักษาข้า ถ้าข้าหาย ข้าจะทำบุญให้แก่ท่าน ยิ่งๆ ขึ้นไป"** ดังนี้

การอธิษฐานเบิกบุญเก่าอุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรที่รบกวนควรทำวันละร้อยหรือพันหรือหมื่นรอบ จนเขาพอใจ อาการป่วยของเราจะหายเร็วขึ้น

วิธีการให้บุญแก่เจ้ากรรมนายเวรควรทำดังนี้เป็นตัวอย่างเช่น **คนป่วยเป็นมะเร็ง**จุดไหนก็ให้ส่งบุญตรงบริเวณนั้นให้คิดว่า "บุญนี้ให้นายเวรที่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยตรง**......(บริเวณที่เป็นมะเร็ง)** เมื่อได้รับบุญแล้วขอให้พวกเจ้ามีชีวิตที่ดีขึ้น มีภพภูมิที่สูงขึ้น จงหลุดจากภาวะชีวิตชั้นต่ำเดี๋ยวนี้ เมื่อเราหายแล้วจะทำบุญให้แก่พวกเจ้า ส่งชีวิตของพวกเจ้าให้สูงขึ้นเรื่อยๆ พวกเจ้าจงเลิกจองเวรจองกรรมในเราเสียที ตั้งแต่นี้เราจะตั้งตนอยู่ในศีลในธรรมเลิกการเบียดเบียนเช่นฆ่าชีวิตสัตว์อื่นขอส่งบุญที่เกิดจากการรักษาศีลนี้แก่พวกเจ้าด้วย" ดังนี้

ผู้มีอาชีพเกี่ยวเนื่องกับการฆ่าหรือเบียดเบียนสัตว์อื่น เช่น เจ้าของโรงฆ่าสัตว์ คนขายเนื้อสัตว์ ชาวประมง คนขายปลาสดตามตลาด เชือดไก่ขาย คนเหล่านี้ต้องสร้างบาปกรรมทุกวัน ๆ จึงก่อความเคียดแค้นชิงชังให้แก่สัตว์ที่ถูกฆ่าอยู่ทุกวี่ทุกวัน เขาก็พยายามจองล้างจองผลาญ แต่ในขณะที่บุญเก่าของผู้นั้นยังมีอยู่เจ้ากรรมนายเวรก็ทำอะไรไม่ได้ แต่หากว่านายเวรได้ช่องทางเมื่อไร วิญญาณสัตว์ที่เคียดแค้นเหล่านั้น (นายเวร) จะตามมาทวงและให้ร้ายทันที ดังนั้นต้องพยายามไถ่ถอนกรรมของตัวด้วยการทำบุญ แล้วอุทิศให้วิญญาณสัตว์ที่ตัวเองฆ่า ทำบ่อยๆ ส่งบ่อยๆ เอาเนื้อสัตว์ที่เราขายนั้น ทำอาหารถวายพระหรือเลี้ยงผู้อื่น อธิษฐานว่า **"บุญนี้ให้สัตว์ทั้งหลายที่เราได้ฆ่า หรือผู้อื่นฆ่าเพราะคำสั่งเรา เหล่าสัตว์เหล่าใดได้รับบุญ แล้วขอให้มีแต่ความสุขความเจริญ มีชีวิตวิญญาณที่ดีขึ้น จงหลุดพ้นจากกรรมเวรที่ตนเองเคยสร้างไว้ จงมีภพภูมิที่สูงขึ้นไปเรื่อยๆ จนกระทั่งเป็นเทวดาบุตรเทวดาในสรวงสวรรค์ เมื่อได้รับบุญแล้วจงอโหสิกรรมให้เรา ด้วยอย่าได้จองเวรซึ่งกันและกันเลย เจ้าตายเพราะเราแต่ก็มีชีวิตที่ดีขึ้นเพราะเราดีกว่าเจ้าตายเอง หรือฝีมือผู้อื่นซึ่งมีชีวิตที่ทุกข์ทรมาน"**

การขับไล่ผีหรือคุณไสยออกจากร่างผู้ป่วย เอาของให้ทานแก่ผู้ทรงศีล จะเป็นพระหรือฆราวาสก็ได้ แล้วอุทิศบุญเจาะจงถึงผีในร่างผู้ป่วยขอให้ได้รับบุญนี้ เมื่อได้รับบุญแล้วโปรดออกจากร่างผู้ป่วยเดี๋ยวนี้ ถ้าไม่ยอมออกก็ให้บ่อย ๆ ให้สิ่งของเล็ก ๆ น้อยๆ ให้เงินห้าบาทสิบบาท ให้กาแฟ ๑ แก้ว โอวัลติน ๑ แก้ว ฯลฯ แล้วอุทิศได้ทั้งนั้น

ในกรณีมีคุณไสยเข้าร่างผู้ป่วย ให้อธิษฐานดังนี้ **"ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลให้สิ่งของไสยศาสตร์ต่างๆ ที่มีอยู่ในร่างกายของผู้ป่วยนี้ให้เสื่อมอำนาจไปให้สูญสลายไป ณ บัดนี้"**ถ้ายังไม่หายก็ให้ทำบ่อยๆ อธิษฐานบ่อยๆ เดี๋ยวอาการก็ดีขึ้นเองโดยไม่ต้องไปทำพิธีอะไรอื่น หรือไม่ต้องไปจ้างหมอผีผู้มีวิทยาคมที่ไหนมาแก้ เพราะอำนาจของพระรัตนตรัยนั้นยิ่งใหญ่เหนือทุกสิ่งทุกอย่างในสากลจักรวาล

หลีกเลี่ยงการสวดมนต์เพื่อขับไล่วิญญาณ บทสวดมนต์แต่ละบทมีอำนาจขับไล่และเบียดเบียนพวกวิญญาณชั้นต่ำในโลกทิพย์ให้ได้รับความเดือดร้อนให้แก่พวกภูตผีปีศาจต่อไปอีก เพราะเขาเหล่านั้นก็ใช่ใครอื่นแต่เป็นวิญญาณเป็นพี่น้องกันกับเรานี่เอง แต่...แม้จะเป็นพี่น้องกันก็ตามหากก่อกวนเขาอยู่บ่อยๆ เขาก็กลายเป็นนายเวรขึ้นมาได้ ฉะนั้นก็ไม่ต้องสวดมนต์เมื่อยังใช้ไม่เป็น ก็เพียงแต่ **กราบ...พุทโธ** แล้วก็คิดอุทิศว่า "บุญนี้ให้แก่เหล่าเทพที่ดูและรักษาข้ารักษาบ้านข้า" **กราบ...ธัมโม** "บุญนี้ให้เหล่านายเวรข้าที่เดินทางมาถึงและที่กำเล่นงานข้าอยู่" **กราบ...สังโฆ** "บุญนี้ให้ถึงแก่เหล่าเปรตผีปีศาจสัตว์เดรัจฉานที่มีอยู่ในบริเวณบ้านเรือนของข้า" หรือหากต้องการอุทิศไปให้ใครก็ให้คิดเอาได้เลย เมื่อได้กราบอย่างนี้แล้ว**ต่อไปแทนที่จะสวดมนต์ก็ให้คิดอธิษฐานเบิกบุญมาจ่าย จ่ายแล้วจ่ายเล่ารอบแล้วรอบเล่าอยู่อย่างนี้ จนกว่าถึงเวลาพักผ่อนหลับนอนจึงหยุด** ถ้าทำได้อย่างนี้ ความสุขสบายจะเกิดกับครอบครัวนั้นๆ แน่นอน ทุกวันนี้กลายเป็นว่าไปที่วัดไหนๆ ก็สอนให้สวดมนต์ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? เพราะครูบาอาจารย์เหล่านั้นไม่ได้เห็นว่าอานุภาพการสวดมนต์มันเป็นอันตรายแก่ผู้ที่เขาอยู่ในภพภูมิต่ำๆ หรือถ้าเห็นก็ไม่อยากนำมาพูดเพราะจะทำให้ต้องได้พูดมากอธิบายมากเดี๋ยวคนโน้นก็ว่าครูบาอาจารย์พาทำมา เดี๋ยวคนนี้ก็ว่าสวดมนต์แล้วดี ต่างๆ นานา ท่านขี้เกียจพูดก็เลยเงียบเฉยไปเลย...อย่างนี้ก็มี

แต่ถ้าหาก**ผู้ใดที่ยังไงก็จะต้องสวดให้ได้ ก่อนจะสวดก็ให้ตั้งจิตคิดประกาศบอกเขาก่อนว่า** "ภูตผีปีศาจชั้นต่ำทั้งหลาย บัดนี้เราจะสวดมนต์ใครชอบฟังเอาบุญเอากุศลก็ให้ตั้งใจฟัง หากใครไม่ชอบหรือฟังแล้วทรมานก็ให้หลีกหนีไปที่อื่นจนกว่าเราจะสวดมนต์เสร็จแล้วจึงกลับมาเถิด" ดังนี้ แต่ให้รู้ไว้ว่ายังมีผู้ที่เขาเดือดร้อนอยู่

การนิมนต์พระมาทำพิธีขับไล่ภูตผีในบ้านนั้นไม่ถูกต้องโดยประการทั้งปวง และควรงดโดยเด็ดขาด**เพราะวิญญาณนั้นเขาอยู่อาศัยที่นั้นมาก่อนเราอย่างสงบสุข บางตนก็เป็นญาติที่เราเคารพรักมาก่อน ตายแล้วมีบุญน้อยก็เป็นภูตผีอาศัยอยู่ในบ้านนั้น ภูต ผี บางตนมีความทุกข์เดือดร้อน พยายามส่งกระแสความเดือดร้อนให้เรารู้สึกเพื่อจะได้ทำบุญส่งให้เขา แต่คนไม่เข้าใจคิดว่าเขาเบียดเบียนหลอกหลอน จึงนิมนต์พระมาสวดขับไล่** เมื่อเราไปทำพิธีขับไล่เขา เขายิ่งเดือดร้อนเพิ่มมากขึ้นอีก แล้วพวกวิญญาณเหล่านั้นจะรวมหัวกันกลั่นแกล้งผู้คนในบ้านให้เดือดร้อนวุ่นวายกันมากขึ้น มีแต่เรื่องทะเลาะขัดแย้งกันเนืองๆ

สังเกตดู บ้านไหนที่มีคนถือวิชาอาคมสวดมนต์ไล่ผีบ่อยๆ คนในบ้านนั้นจะหาความรักความสามัคคีกันไม่ได้เลย พ่อ แม่ ลูก สามี ภรรยา ทะเลาะขัดแย้งกัน จนฆ่ากันตายก็มี "ต่อไปเมื่อมีเหตุเดือดร้อนควรทำบุญอุทิศให้เขา เมื่อเขาอยู่สุขสบายก็จะเลิกรบกวนเรา" แล้วจะกลับเป็นเทวดาชั้นดีที่คอยปกป้องรักษาเราต่อไป

หลีกเลี่ยงการติดผ้ายันต์กันภูตผีในบ้าน หรือการพกพาเครื่องรางของขลังที่เบียดเบียนวิญญาณชั้นต่ำเพราะสิ่งเหล่านี้กระทบกระเทือนถึงวิญญาณชั้นต่ำให้ได้รับความเดือดร้อนและเคียดแค้นอันจะส่งผลให้เขาเป็นเจ้ากรรมนายเวรจองล้างจองผลาญเราไม่มีที่สิ้นสุดโดยที่เราไม่รู้ตัว หากใครมีผ้ายันต์ เหรียญ หรือเครื่องรางปลุกเสกต่างๆ ก็ให้นำมาคลายมนต์ออก ด้วยการอธิษฐานว่า "ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลให้อำนาจเวทมนต์หรืออำนาจต่างๆ ที่อยู่กับสิ่งของเหล่านี้จงหมดฤทธิ์หมดอำนาจไปด้วยเถิด" บ้านใครที่มีผ้ายันต์หรือสายสิญจน์ก็ให้ไปแกะออก แล้วนำมาอธิษฐานคลายมนต์ออกแล้วเอาไปเผาไฟทิ้งเสียจะได้ไม่เป็นอันตรายกับผู้อื่นอีก เพราะบ้านเรือนเคหสถานไม่ใช่เป็นที่อยู่เฉพาะของคนในโลกนี้เพียงอย่างเดียว แต่เป็นที่อยู่ของผู้ที่อยู่ในอีกมิติหนึ่งที่เรามองไม่เห็นด้วย จึงไม่ควรเห็นแก่ตัวว่าเป็นที่อยู่ของเราเพียงผู้เดียว ควรอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขพวกวิญญาณต้องอาศัยบุญกุศลถึงอยู่ได้ ถ้าได้รับบุญจากมนุษย์ผู้

อาศัยอยู่ในผืนแผ่นดินเดียวกัน เขาย่อมพึงพอใจ และจะรักษามนุษย์ผู้นั้นให้มีความสุขความเจริญแม้พระพุทธเจ้าพุทธโคดม ก็ตรัสสอนไว้ใน **"เทวตาทิสสทักขิณานุโมทนา"** ว่า

ยัสมิง ปะเทเส กัปเปติ	**วาสัง ปัณฑิตตะชาติโย**
สีลวันเตตถะ โภเชตะวา	**สัญญะเต พรหมะจาจิโน**
ยา ตัตถะ เทวตา อาสุง	**ตาสัง ทักขิณะมาทิเส**
ตา ปูชิตา ปูชะยันติ	**มานิตา มานะยันติ นัง**
ตะโต นัง อนุกัมปันติ	**มาตา ปุตตังวะ โอระสัง**
เทวะตานุกัมปิโต โปโส	**สะทา ภัทรานิ ปัสสติ**

แปลว่า "**ผู้ฉลาดชาติบัณฑิต เมื่ออาศัยอยู่ ณ สถานที่แห่งใด ควรเชื้อเชิญผู้ทรงศีลเข้าไปเลี้ยงดูในสถานที่แห่งนั้น แล้วอุทิศบุญให้แก่เทวดาผู้อาศัย ณ สถานที่แห่งนั้น เทวดาเมื่อได้รับการบูชาแล้วย่อมบูชาตอบ** คือ ทำความอนุเคราะห์ช่วยเหลือผู้อุทิศให้แล้วนั้นเหมือนบิดามารดา ผู้รักบุตรย่อมอนุเคราะห์บุตร ผู้ใดได้รับการช่วยเหลือจากเทวดาแล้ว ย่อมประสบแต่ความเจริญรุ่งเรืองอยู่เป็นนิจ" ดังนี้

การให้ทานแก่บุคคล

ย่อมมีผลบุญแตกต่างกัน

****

ให้ในพระสงฆ์ มีพระพุทธเจ้าเป็นประธานย่อมเกิดผลมากกว่าให้พระพุทธเข้าพระองค์เดียว

ให้ในพระพุทธเจ้า และพระอรหันต์ผู้ออกจากนิโรธสมาบัติ ย่อมมีผลมากกว่าให้ในพระพุทธเจ้า และพระอรหันต์ ในสถานภาพปกติ

ให้ในพระพุทธเจ้า	ย่อมมีผลมากกว่าให้ในพระอรหันต์
ให้ในพระอรหันต์	ย่อมมีผลมากกว่าให้พระสกทาคามี
ให้ในพระอนาคามี	ย่อมมีผลมากกว่าให้พระสกทาคามี
ให้ในพระโสดาบัน	ย่อมมีผลมากกว่าให้แก่ผู้ทรงฌาน
ให้ในพระผู้ทรงฌาน	ย่อมเหนือกว่าให้ในพระผู้ประพฤติศีลตามปกติ
ให้ในผู้มีศีล	ย่อมมากกว่าให้ผู้ไม่มีศีล
ให้ในคน	ย่อมมากกว่าให้ในสัตว์
ให้ในสัตว์ผู้โพธสัตว์	ย่อมมีผลมากกว่าให้ในสัตว์ธรรมดา

ให้ในสัตว์ที่มีคุณ ย่อมเกิดผลมากกว่าให้แก่สัตว์ที่ไม่มีคุณ และแม้แต่ให้อาหารแก่พวกมด ปลวกก็ยังเกิดบุญกุศล ดังนั้น **ชื่อว่าการให้ย่อมเกิด บุญกุศลทั้งสิ้นแต่มากน้อยต่างกัน** นี่คือความแตกต่างของนาบุญ ถ้ารู้จักเลือกให้เลือกเถิด ถ้าเลือกเถิด ถ้าเลือกไม่ได้ก็ให้ถวายในสงฆ์รวมก็มีอานิสงส์มาก

เมื่อตั้งใจรักษาศีล ก็ย่อมเกิดบุญกุศลขึ้นทุกครั้งที่ระลึกถึงศีลตัวเอง รักษาดีแล้วไม่ด่างพร้อย ก็อธิษฐานส่งบุญได้ว่า "**บุญที่ข้าพเจ้าได้รักษาศีลนี้ขอมอบแก่...(จะให้ใครก็คิดอุทิศเลย)"** ดุจที่กล่าวมาในการให้ทานนั่นแล

ก่อนนั่งภาวนาทุกครั้ง ให้เริ่มคิดดังนี้ "**ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงดลบันดาลบุญที่ข้าพเจ้ากำลังจะภาวนาเวลานี้ จงสำเร็จแก่ผู้ต้องการบุญนี้ ผู้ใดคิดอยากได้ขอให้บุญภาวนาที่กำลังจะทำนี้เป็นของท่านตามปรารถนา"** หรือเราจะให้ใครก็ได้ให้อธิษฐานเอาเอง แล้วก็เริ่มภาวนาได้เลย หลังจากเลิกภาวนาก็ให้อุทิศบุญนี้ไปอีกครั้งหนึ่ง

หมายเหตุ บุญที่ภาวนานี้กำลังแรงพวกภูตผีชั้นต่ำมักรับไม่ค่อยได้จึงต้องเปิดจ่ายไว้ก่อนทำเขาจะได้รับตามความสมารถของเขาเอง ถ้าภาวนาแล้วจึงให้ก็เปรียบเหมือนเราเปิดน้ำจากท่ออับเพลิงแล้วให้เขาเอาภาชนะมารอง เขาจะรับไม่ได้เนื่องจากฐานจิตของเขาไม่แข็งแรงพอ ถ้าเราอธิษฐานเปิดไว้ก่อนก็เหมือนเปิดก๊อกน้ำออกค่อยๆ ใครมีภาชนะน้อยก็เอามารอง แต่สำหรับเทวดาบุญหนักศักดิ์ใหญ่ ท่านสามารถรับบุญใหญ่หลังภาวนาได้ เปรียบเหมือนท่านมีโอ่งมีถังขนาดใหญ่สำหรับรองรับน้ำที่พุ่งจากท่อดับเพลิงนั่นเอง

การทำคุณงามความดีทุกครั้ง เช่นการได้ช่วยเหลือคน การได้ทำประโยชน์ส่วนรวม ย่อมก่อให้เกิดความปีติดีใจ นั่นแหละคือบุญให้รีบส่งบุญถึงผู้ที่เราต้องการให้บุญทันที

ส่งบุญเก่าที่ทำไว้แล้ว บุญที่เราทำไว้มีมากมายที่สะสมอยู่ในสวรงสวรรค์ทั้งที่ทำไว้ในอดีตชาติหรือในชาตินี้เราสามารถเบิกบุญนั้นมาแจกจ่าย อุทิศให้แก่ผู้ที่อยู่ในโลกวิญญาณได้ เหมือนเรามีเงินเก็บไว้ในธนาคาร เราก็อาศัยบัตรเอทีเอ็ม กดเงินออกมาใช้จ่ายได้ **"การเบิกบุญนั้นต้องอาศัยอำนาจพระรัตนตรัย"** คือให้ตั้งจิดอธิษฐานว่า "**ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้ (ถึงแก่)........."** จะให้ใครก็คิดเอาเอง การเบิกบุญ แจกจ่ายนี้สมารถให้ได้ทุกเวลาเมื่อระลึกขึ้นได้ ไม่ว่าจะยืน เดิน นั่ง นอน กิน ดื่ม ก็สามารถอธิษฐานส่งบุญนั้นให้แก่ญาติทิพย์ได้เช่นกัน

คนในศาสนาไหนก็ส่งบุญได้ ไม่ว่า คริสต์ อิสลาม ฮินดู ซิกข์ ล้วนมีวิธีสร้างกุศลผลบุญสะสมคุณงามความดีด้วยกันทั้งสิ้น เมื่อเกิดบุญกุศลขึ้น สามารถส่งถึงผู้อื่นในโลกทิพย์ได้ด้วยวิธีเดียวกัน ถึงเช่นกัน ก่อผลลัพธ์แบบเดียวกัน **พุทธศาสนาต่างจากศาสนาอื่นตรงที่มีจุดสุดยอดของการหลุดพ้นจากทุกข์ คือ นิพพาน มีแนวทางปฏิบัติเพื่อเข้าสู่จุดนั้นโดยเฉพาะ มีคำสอนเต็มไปด้วยเหตุและผลสามารถพิสูจน์ได้แบบวิทยาศาสตร์** ซึ่งศาสนาอื่นไม่มี ส่วนการทำคุณงามความดีนั้นถึงแม้จะมีแนวทาง แตกต่างกันก็เพียงปลีกย่อยเท่านั้นไม่เป็นที่ขัดแย้งกัน

ผลของการส่งบุญ

****

- ทำให้เทวดาที่ได้รับบุญแล้วมีอิทธิฤทธิ์ขึ้นสามารถช่วยเหลือผู้ส่งบุญ ให้ได้รับความสำเร็จ เทวดาที่รักษาเคหสถานบ้านเรือนบางแห่งสามารถจำแลงแปลงกายเป็นเจ้าของบ้าน เปิด-ปิด ทีวี วิทยุ และไฟฟ้าในบ้านได้เอง ทำให้พวกลักเล็กขโมยน้อยไม่กล้าเข้าไปลักขโมยเพราะเข้าใจว่าเจ้าของบ้านอยู่ในบ้าน ทั้งที่ความจริงไม่มีคนอยู่ในบ้านเลย เทวดาสามารถป้องกันไม่ให้เกิดไฟไหม้บ้าน บ้านไหนถูกไฟไหม้แสดงว่าเทวดาไม่รักษาเพราะเจ้าของบ้านมีบาปกรรม และไม่เคยส่งบุญให้เทวดาและเจ้ากรรมนายเวร ที่บ้านข้าพเจ้าผู้เขียนมีเหตุแปลกเกิดขึ้นบ่อย ๆ พัดลมปิดลงเอง ไฟฟ้าปิดเอง ทำอะไรไม่เหมาะสม จะมีสิ่งตักเตือนเกิดขึ้น
- ทำให้เจ้ากรรมนายเวรหยุดการจองเวรแล้วกลับมาเป็นเทวดาที่ปกปักรักษาตัวเรา
- ทำให้เป็นที่รักของเทวดาและมนุษย์-สัตว์ทั้งหลายไปทางไหนมีเสน่ห์แก่ผู้พบเห็น
- สามารถห้ามฟ้าฝนได้ สามารถขอฝนให้ตกได้ตัวข้าพเจ้าชอบเข้าป่าหาสมุนไพร ช่วงหน้าฝนตกชุกที่สุดในช่วงที่ผ่านมา เมื่อข้าพเจ้าจะออกจากบ้านและขับมอเตอร์ไซด์ไปตามถนนก็จะอธิษฐานเบิกบุญให้แก่ภูตผีปีศาจทั้งหลายที่สถิตรายทางที่เดินทางผ่าน ให้พญาครุฑปกป้องแผ่นฟ้า ให้แก่พญานาคผู้ปกป้องพื้นน้ำ ช่วงที่ข้าพเจ้าเดินทางอย่าได้ประสบอุบัติเหตุ และอย่าให้ฝนตกระหว่างทาง เมื่ออยู่ในป่ากำลังขุดหัวยาก็อธิษฐานว่า "**ด้วยอานุภาพของพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญของข้าพเจ้าให้แก่ภูตผีปีศาจ เทวดา ยักษ์ ครุฑ ที่อาศัยอยู่ในบริเวณป่าแห่งนี้ ขออันตรายใด ๆ อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า พญานาคจงหยุดฝนในบริเวณนี้พญาครุฑจงพัดเอาฝนที่ตกแล้วไปลงที่อื่น อย่าให้ข้าพเจ้าซึ่งกำลังทำงานเปียกฝน"** ปรากฏว่าการเดินทางวันนั้นไม่มีฝน แต่ท้องถนนเปียกแสดงว่าฝนตกก่อนหน้านั้นแล้ว เมื่ออยู่ในป่าไม่มีฝน พอออกจากถนนพบว่า ถนนเปียกน้ำเจิ่งนองเต็มถนนเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นหลายครั้งข้าพเจ้าได้ฟังจากการเล่าของพระคุณเจ้าจึงนำมาปฏิบัติท่านเล่าว่าช่วงเกิดพายุใหญ่ ต้นไม้หักระเนระนาด เกิดลูกเห็บตกลงมาหนาเป็นคืบในรอบนอกวัด แต่ที่วัดไม่มีฝนตก ไม่มีลม ไม่มีลูกเห็บ หลังจากนั้นพญาครุฑตัวใหญ่ได้มาหาท่านเรียนว่าได้โอบปีกปิดบังวัดไว้จึงไม่มีฝนหรือพายุตนในวัด
- การเดินทางจะไม่มีอุบัติภัยตามท้องถนน เมื่อจะมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นข้างหน้าจะมีเหตุให้รถเราติดขัดเสียหายจนวิ่งต่อไม่ได้ เมื่อเหตุผ่านไปแล้วรถเราจะดีเอง เมื่อเดินทางไปถึงจุดที่เกิดอุบัติเหตุนั้นก็จะพบเหตุการณ์อันน่าหวาดเสียวเกิดขึ้นก่อน มีผู้คนล้มตายก็มี หากรถเราไม่ติดขัดเสียก่อน เราก็อาจเป็นหนึ่งในผู้บาดเจ็บหรือเสียชีวิตนั้นก็ได้
- ธุรกิจการค้า หน้าที่การงาน จะเจริญรุ่งเรือง จะพบช่องทางทำมาหากินที่แจ้งชัด ถ้าตกงานก็จะได้งานทำ ถ้าเจ้านายเกลียดก็จะรักชอบขึ้น

- ร้านอาหาร ร้านขายของ จะมีแขกเข้าร้านมากกว่าเดิม และอย่าลืม ถ้ามีคนมาอุดหนุนให้อธิษฐานบุญให้แก่เทวดาที่รักษาลูกค้ากลับมาหาเราอีก
- นอนหลับสบาย ไม่สะดุ้งผวาด้วยภัยอันตรายรอบทิศทาง แม้ฝันก็ฝันดี
- ร่างกายจะแข็งแรงสุขภาพจะสมบูรณ์ ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บมารบกวน
- ครอบครัวจะอยู่กันอย่างมีความสุข มีความเข้าอกเข้าใจกัน
- เพื่อนบ้านจะรักใคร่ปรองดองกัน ไม่เบียดเบียนส่อเสียดกันให้ความเกรงอกเกรงใจซึ่งกันและกัน

เรื่องเล่า

จากหลวงพ่อฯ

****

พระเกษมฯ เล่าว่า วิชาจ่ายบุญนี้ใช้กันมาตั้งแต่สมัยพุทธกาลแต่เพิ่งสาบสูญไปเมื่อ ๕๐๐-๖๐๐ ปีมานี่เองถ้าค้นคว้าในพระไตรปิฎกก็พบมากแห่ง ที่เกี่ยวข้องกับการทำบุญและเทวดาผู้รับบุญ

พระอาจารย์เกษมฯ ค้นพบวิชานี้โดยบังเอิญและด้วยความพยายามซึ่งมีเล่าอยู่ในแผ่นซีดี วีซีดี MP3 ที่ท่านได้แสดงธรรมไว้ การแสดงธรรมแต่ละครั้ง แก่บุคคลแต่ละคณะมากมายมีเรื่องราวที่น่าสนใจมาก บางตอนก็เล่าเรื่องประสบการณ์ในนรกบ้าง ในสวรรค์บ้าง ถ้ามีนักปฏิบัติไปถามก็จะสอนเกี่ยวกับการปฏิบัติทางจิตล้วนๆ ถ้านักปฏิบัติภาวนาได้ฟังแล้วก็จะเกิดศรัทธา แน่วแน่ในการปฏิบัติทางจิตยิ่ง ๆ ขึ้นไป

คนจะเลิกทำบาปมาแสวงบุญก็เพราะได้ฟังธรรม คนจะสนใจให้ทาน รักษาศีล ภาวนา ก็เพราะได้ฟังธรรม คนจะหลุดพ้นจากทุกข์ได้เพราะฟังธรรม พระพุทธเจ้า ทรงตรัสว่า "ธรรมทาน คือ การให้ธรรม เหนือการให้สิ่งอื่นๆ ทั้งหมด แม้ถวายทานในพระสงฆ์มีพระพุทธเจ้าเป็นประธานก็ไม่เหนือกว่าธรรมทานได้" บุญกุศลที่เกิดจากธรรมทานนี้ ข้าพเจ้าขอมอบแต่เทวดาที่รักษาท่าน ผู้อ่านทุกท่าน เมื่อเทวดาได้รับบุญนี้แล้วจงมีความสุขความเจริญมีฤทธิ์มีอำนาจ จงช่วยเหลือท่านผู้อ่านให้ประสบความรุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้นไปตลอดกาลนานเทอญ

คณะศิษย์วัดสามแยก

วิธีที่จะให้เทพที่เป็นหมอ

มาทำการรักษาตัวเรา

****

ให้ตั้งจิตก่อนที่จะนอนหลับดังนี้

"ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลให้เหล่าเทพเทวาที่เป็นญาติข้าฯ จงได้ยินเสียงข้าฯ ในเวลานี้ด้วยเถิด ขอให้ท่านทั้งหลายจงไปนำเทพที่เป็นหมอมาทำการตรวจรักษาข้าในเวลาที่ข้าหลับด้วย ข้าจะเปิดโอกาสไว้ ข้าฯมีอาการ......(ปวดหัวหรือเป็นอะไรก็บอกไปตามนั้น) เมื่ออาการดีขึ้นข้าฯจะทำบุญให้แก่พวกท่านยิ่ง ๆ ขึ้นไป" ดังนี้

แล้วต่อไปให้คิดดังนี้อีกว่า

"ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลร่างกายข้าฯ ให้เปิดโอกาสแก่เหล่าเทพที่เป็นหมอ ให้เข้าตรวจรักษาร่างกายข้าฯ ในเวลาที่ข้าหลับได้ด้วยเถิด" ดังนี้

แล้วให้คิดจ่ายบุญดังนี้ว่า

"ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลร่างกายข้าฯ ให้ไหลรวมมาสู่ข้าฯ ในเวลานี้ แล้วขอให้บุญนี้จงอยู่กับข้าฯ แล้วหากผู้ใดไปนำหมอเทพมาและหมอเทพใดที่มาทำการตรวจรักษาข้าฯ ขอบุญนี้จงเป็นของท่านผู้นั้น" ดังนี้

หมายเหตุ แล้วอย่าลืมเอาบุญให้ญาติทิพย์ของตนและเหล่าเทพที่มาทำการรักษาบ่อยๆ ด้วย ยาก็ให้กินด้วยหากเป็นยาสมุนไพรก็ให้เอาบุญแก่เหล่าเทพที่รักษาต้นยาที่เอามากินนั้นด้วย แล้วก็เอาบุญให้ผู้ที่ทำให้เกิดอาการเจ็บป่วยตรงนั้น ๆ ด้วย

อนึ่ง วิธีนี้สามารถสลับเปลี่ยน – ซิกแซกตามแต่ใครจะคิดเอาแต่อย่าให้หนีจากหลักนี้ เช่น ขอเชิญเอานาคมทำการรักษา ฯลฯ ก็ได้เช่นกัน

แล้วที่พิมพ์คำว่า “ข้าฯ” นั้นจะว่าข้าพเจ้าแบบเต็มๆก็ได้

การอบรมลับ ทางกระแสจิต

******

คือการที่เราอบรมคน ๆหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นลูก หลาน สามี ลูกน้อง ฯลฯ ให้เขาเป็นคนดีโดยใช้วิธีคิดอบรมเขา เพราะเมื่อเราพูดอบรมเขาตรงๆ เขาไม่เชื่อฟัง ไม่ยอมฟัง จึงต้องให้วิธีอบรมในทางลับ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อต้องการจะอบรมลูกให้เป็นคนดี ตั้งใจเรียนเชื่อฟังพ่อแม่ ก็ให้วาดมโนภาพขึ้นว่าตอนนี้เราไปอยู่ข้างๆ ลูก (สมมติเราอยู่คนละห้องกันกับลูก) แล้วก็คิดอบรมสั่งสอนเขาตามที่เราต้องการ วิธีนี้ใครที่มีลูกไม่ดี สามีไม่เข้าท่า สามารถนำเอาไปใช้ได้ แล้วอย่าลืมอุทิศบุญให้กับผู้ดูแลรักษาเขา นายเวรที่ก่อกวนเขาอยู่ด้วยก็จะเห็นผลเร็วยิ่งขึ้น.

การเปิดโอกาสให้ญาติต่าง ๆ
เข้าสิงสถิตในทรัพย์สมบัติ

******

“ข้าขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลให้ (............................) เปิดโอกาสให้ ปอบเปรต ผี ปีศาจ เทวดา มาร พรหม ยักษ์ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ เงือก นาค ครุฑ อสูร กินรา ที่เป็นญาติข้าและผู้ที่อยากเป็นญาติข้า จงตั้งใจขอเป็นญาติข้า แล้วเข้าสถิตตามสมควรแก่ภูมิของตนเถิด ข้าจะทำบุญให้ เมื่อได้รับบุญแล้วจงช่วยให้กิจการที่ข้าทำอยู่นี้เจริญรุ่งเรืองเรามามีความสุขร่วมกัน ตลอดไปเถิด” ดังนี้

ตรงที่เว้นวรรค.....ไว้นั้น หากใครจะเปิดโอกาสให้เขาเข้าสถิตตามบ้านก็ให้บอกว่า **“บ้านข้าพเจ้า”** หากใครจะเปิดโอกาสให้เขาเข้าสถิตตามรถก็ให้บอกว่า **“รถคันนี้”** ดังนี้ ตามสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ เปิดให้เขาเข้าสถิตได้ทั้งวัน วิธีนี้จะทำให้สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ มีผู้ช่วยดูแลรักษาอีกทางหนึ่ง เช่น เวลารถเสียอยู่ในที่เปลี่ยวเขาก็จะสามารถช่วยให้วิ่งไปจนถึงอู่ซ่อมได้ หากเป็นบ้านเรือนหรือรถหรือเรือก็ตาม ให้นำกระดาษมาเขียนตามข้อความดังกล่าวนั้น แล้วนำไปติดที่ใดที่หนึ่งถ้าเป็นบ้านก็นำไปติดไว้ที่หน้าประตูหรือที่ใดก็ได้ตรงด้านหน้าบ้านที่เห็นว่าเหมาะ ถ้าเป็นรถ เรือ ก็ติดไว้ที่ด้านในของหัวเก๋งรถเรือนั้นเอง แล้วก็ให้อธิษฐานตามนั้น แล้วก็อย่าลืมอุทิศบุญให้เขาบ่อยๆ ด้วยเช่นกัน.

การอุทิศบุญ
หรือการโอนบุญในชีวิตประจำวัน

****

ตอนเช้า -ทำกับข้าวให้บิดา มารดา หรือ สามีรับประทาน

-ป้อนข้าวให้ลูก

-ให้เงินลูกไปโรงเรียน

-ให้ข้าวสุนัข

-ฯลฯ

บุญเหล่านี้สามารถโอนบุญได้ทันที โดยตั้งจิตอธิษฐานว่า “บุญที่เกิดจากการทำกับข้าวให้บิดามารดารับประทานนี้ยกให้กับ.....(เจ้ากรรมนายเวรที่เบียดเบียนข้าพเจ้า เทวดาผู้รักษาข้าพเจ้า เทวดาผู้รักษาพ่อแม่ข้าพเจ้าฯลฯ)”

ขณะทำงาน (ตอนกลางวัน)

-ขณะยื่นงานให้กับเจ้านาย

-เลี้ยงอาหารผู้ร่วมงาน ฯลฯ

-หยิบสิ่งของส่งให้เพื่อนตามที่เพื่อนบอก

ตอนกลางคืน

-ห่มผ้าให้ลูกหรือสามี-ภรรยา

-เมื่อได้ดู-ฟังธรรมแล้วเกิดความรู้หรือเมื่อได้ปฏิบัติธรรมภาวนาอบรมใจ

-ฯลฯ

เมื่อได้กระทำต่างๆ ดังว่ามานี้ สามารถโอนบุญออกไปให้ผู้ที่อยู่ในโลกทิพย์ที่เราต้องการให้ได้ทันที “แต่บุญที่เกิดจากการภาวนานั้นผู้ที่อยู่ในภพภูมิต่ำ ๆ เช่น ผี ปีศาจ ผีเชื้อโรค ฯลฯ รับได้ยาก” ฉะนั้นหากเราต้องการโอนบุญที่เกิดจากการภาวนาให้เขาเหล่านั้น เราต้องอธิษฐานแปรสภาพบุญให้เหมาะสมกับเขาเหล่านั้นก่อนเพื่อเขาจะรับได้ง่ายขึ้น โดยคิดก่อนที่จะภาวนาดังนี้ **“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลให้บุญที่เกิดขึ้นในขณะที่ข้าฯ ภาวนาคราวนี้ แปรสภาพเป็นสิ่งต่างๆ (ปัจจัยสี่) <u>ตามแต่มนุษย์แต่ละดวงใจ</u>** ที่มาเกี่ยวข้องกับข้าฯ อยู่ในเวลานี้เขาต้องการ แล้วขอให้บุญที่แปรสภาพแล้วนั้นเป็นของอมนุษย์แต่ละดวงใจเหล่านั้นตามที่เขาปรารถนานั้นเทอญ” ดังนี้

หมายเหตุ ตรงถัดจากคำว่า “แปรสภาพเป็นนั้น” เราจะระบุชัดๆ ลงไปเลยก็ได้ว่า **“แปรสภาพเป็นอาหาร,ที่อยู่อาศัย ฯลฯ”** ก็ได้เช่นกัน แล้วตรงที่ขีดเส้นใต้นั้นเราจะเปลี่ยนเป็น “ตามแต่เทวดา เปรต ผี ปีศาจที่อยู่บริเวณบ้านข้า” หรือจะเปลี่ยนเป็นว่า “นายเวรของข้า(และของลูก ของสามี ของภรรยา ของบิดามารดาฯลฯ)ที่เดินทางมาถึงแล้วในเวลานี้” ดังนี้ (คำคิดนี้จะไม่ตามนี้ร้อยเปอร์เซ็นต์ก็ได้ ให้คิดพลิกแพลงใช้เอาแต่อย่าให้หนีจากหลักนี้)

การอุทิศบุญให้ผู้ที่อยู่ในโลกทิพย์
มี ๔ กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

****

1. **กลุ่มที่เขาเป็นญาติของเรา**ตั้งแต่อดีตชาติและปัจจุบันชาติที่ตายไปแล้วไปเกิดเป็นอยู่ในกลุ่มเหล่านี้มี ผีปีศาจ เปรต ปอบ ยมทูต ยมบาล เงือก นาค กินรา ครุฑ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ ยักษ์ เทวดา มาร พรหม
2. **กลุ่มที่คอยติดตามดูแลรักษาไม่ว่าเราจะเดินทางไปที่ไหนๆ** มี ผี ปีศาจ ยมทูต (เป็นบางครั้ง) เงือก นาค กินรา ครุฑ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ ยักษ์ เทวดา มาร พรหม
3. **กลุ่มนายเวรหรือกลุ่มที่คอยเล่นงานเรา** เพราะมีความเคียดแค้นต่อเรามี ผี ปีศาจ เปรต นาค ครุฑ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ ยักษ์ เทวดา มาร ฯลฯ แม้พวกที่มาคอยสิงคอยทรงก็ถือว่ามันเป็นนายเวรด้วยเช่นกันกลุ่มนี้จะทำให้เราไม่สบายทำอะไรก็ติดขัดไปหมดมีกิจการก็ซบเซา ยิ่งคนที่ฆ่าสัตว์มาก ยิ่งมีเวรมาก (หลวงพ่อท่านว่าอย่างฆ่าไก่ตัวหนึ่งไรที่อยู่กับไก่ เป็นหมื่น ๆ ตัวก็ตายไปด้วย ผีไก่ ผีไรมันก็แค้นเรา เราต้องส่งบุญให้มันเมื่อมันได้แล้วมันเปลี่ยนภพเปลี่ยนภูมิที่ดีขึ้นมันก็จะหายแค้นเรา)
4. **กลุ่มเชื้อโรคเชื้อจุลินทรีย์** กลุ่มนี้บางพวกก็เป็นนายเวรบางพวกก็เป็นผู้ดูแลรักษาอาศัยอยู่ตามระบบต่างๆ ของร่างกาย ถ้าเราอุทิศบุญให้เขา เขาก็จะเปลี่ยนภพเปลี่ยนภูมิที่ดีขึ้น ไม่กลับมาเกิดในร่างกายของเราอีก บางพวกเขาจะรับบุญได้ทันทีแต่บางพวกก็ต้องตายก่อนจึงจะรับบุญได้แต่ไม่ต้องห่วงเพราะเขามีมากมายหลายล้าน ย่อมมีตัวตายตัวเกิดอยู่เนื่องๆ เมื่อเราอุทิศบุญไปให้เขาเขาก็จะได้รับทันที

การเบิกบุญที่เคยทำไว้
โอนออกไปดังนี้

*****

การเบิกบุญที่เคยทำไว้โอนออกไปให้ญาติในโลกทิพย์ **"ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้ถึงแก่ ปอบ เปรต ผี ปีศาจ เทวดา มาร พรหม ยักษ์ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ เงือก นาค ครุฑ อสูร กินราที่เป็นญาติข้า จงเป็นสุขจากบุญที่ข้าให้นี้เถิด"** (กลุ่มญาติพอเราส่งบุญให้ ได้บุญก็จะดูแลปกป้องรักษาให้เราปลอดภัยจากเจ้ากรรมนายเวรที่จะมาถึงตัวเราและก็จะดูแลบ้านกิจการค้าขายให้เจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป "หลวงพ่อท่านว่าเหมือนเรามียามแล้วให้เงินเดือนกินได้กินอิ่มก็ดูแลบ้านเราดี ไม่จ่ายเงินเดือนให้และกินก็ไม่อิ่มจะเอาแรงที่ไหนมาปกป้องบ้านเรา")

การเบิกบุญที่เคยทำไว้โอนออกไป

ให้เจ้ากรรมนายเวร

****

"ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้นายเวรข้าที่เดินทางมาถึงและที่กำลังก่อกวนข้าอยู่ในเวลานี้เมื่อรับบุญแล้วจงเป็นสุขเถิด ข้าขออภัยในความผิดที่ข้าเคยทำกับพวกท่านไว้ เรามาสร้างบุญร่วมกัน มามีความสุขไปด้วยกันเถิด" ดังนี้

การเบิกบุญที่ทำไว้โอนออกไป

ให้นายเวรฆ่า

*****

"ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้แปรสภาพเป็นร่างกายข้าไปให้นายเวรที่จะเข้ามาทำร้ายข้า ให้เขาได้แก้แค้นร่างกายที่เกิดจากบุญที่ข้าฯ ส่งไปให้นั้นเถิด" (หลวงพ่อบอกว่าบุญที่เราโอนให้จะเนรมิตเป็นตัวเรา ไปให้เจ้ากรรมนายเวรฆ่า คือในกรณีที่เจ้ากรรมนายเวรไม่ยอม เขาต้องการจะล้างแค้นเราอย่างเดียว เขาก็จะได้ฆ่าตัวปลอมที่เราแปรสภาพบุญส่งไป ใครเจอเหตุการณ์ไม่ดีในชีวิตก็ลองเอาไปปฏิบัติพิสูจน์ดูมันไม่ยากอะไร เงินก็ไม่เสีย เหมือนมีคนเอาผลไม้ บอกว่าหวานมาให้เราชิม เราไม่ชิมจะรู้ได้อย่างไรว่าหวาน วิธีนี้ได้มา ข้าพเจ้าไปกราบหลวงพ่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๘)

การเปิดทางและขับไล่ภูต ผี ปีศาจ ที่มาอยู่

ในร่างกายออก

****

เมื่อเรามีอาการเจ็บปวดอึดอัดตรงร่างกายส่วนใดส่วนหนึ่งโดยที่ไม่มีบาดแผล และแม้จะไปหาหมอก็หาสาเหตุของโรคไม่เจอ เมื่อคลำหรือกดบีบตรงบริเวณที่เจ็บปวดนั้นดูจะพบว่ามีลักษณะเป็นก้อนแข็งๆ (บางทีก็ไม่เป็น) บางทีก็เลื่อนไปมาตามร่างกายได้ เมื่อเราเป็นเช่นนี้พึงทราบเถิดว่ามีผีหรือปีศาจฯลฯ มาอยู่ในร่างกายของเราแล้ว **"วิธีแก้คือ" ๑. ให้อธิษฐานเบิกบุญเก่า มาให้เขาบ่อยๆ** หรือเมื่อได้ทำบุญใหม่ ก็ให้อุทิศบุญให้เขาด้วย โดยก่อนจะคิดอุทิศบุญให้เขาให้อธิษฐานว่า "ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลให้กระแสคิดกระแสพูดของข้าในเวลานี้ จงดังไปถึงผีปีศาจที่อยู่ตรง.............(มีอาการที่ตรงไหนก็บอกที่ตรงนั้น) ของข้าฯ นี้ ให้ได้รับรู้ให้ได้ยิน ให้ได้เข้าใจในสิ่งที่ข้าฯ จะบอกต่อไปนี้" แล้วเอามือหรือหลังมือตีแป๊ะ ๆๆๆๆๆ ตรงที่มีอาการนั้นหร้อมกับพูดดัง ๆ หรือคิดดัง ๆ ในลักษณะดุ ๆ ว่า "ใครที่อยู่ในนี้ จงเตรียมตัวรับบุญ ข้าฯ จะอุทิศบุญให้ เมื่อรับบุญแล้วให้ออกมาอยู่ข้างนอก อย่ามาอยู่ในนี้ นี่มันร่างกายคน ออกมารับเอาบุญอยู่ข้างนอกดีกว่า มีกันอยู่เท่าไหร่ให้ชักชวนกันออกมา" ดังนี้

แล้วก็ให้อธิษฐานเปิดร่างกายให้เขาออกมาสู่ข้างนอกได้โดยสะดวกว่า "ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลให้ร่างกายข้าฯ เปิดเป็นช่องเป็นทางให้ภูต ผี ปีศาจต่างๆ ที่อยู่ในร่างกายของข้าฯ ออกมาข้างนอกได้โดยสะดวกเถิด" ดังนี้

หากมีการคล้องเหรียญ ฝ้ายผูกแขน หรือของปลุกเสกต่าง ๆ ให้เอาออกให้หมดเพราะของเหล่านี้จะกันให้ผี ปีศาจออกได้ยาก เมื่อทำหลายๆ ครั้งแล้วอาการยังไม่ดีขึ้นก็ให้ทำตามข้อต่อไป **๒. ทำการกด – บีบไล่ให้ออก** (ช่วยไล่ให้ผู้อื่นก็ได้) โดยให้อธิษฐานก่อนว่า "ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้มาเป็นฤทธิ์อำนาจในการรับรู้ รับทราบ รับสัมผัส ภูต ผี ปีศาจ ที่อยู่ในร่างกายของ......... (ถ้าจะไล่ให้ตัวเองก็ว่าข้าฯ ถ้าจะไล่ให้ผู้อื่นก็ว่าตามชื่อของคนที่เจ็บปวดนั้น) นี้ แล้วเมื่อข้าสัมผัสถูกผี ปีศาจ ขอให้ผี ปีศาจเหล่านั้น อึดอัด ทรมาน ทนอยู่ไม่ได้ด้วยอำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ที่บันดาลบุญข้าฯ ให้มีฤทธิ์มีอำนาจนี้เถิด" ดังนี้ แล้วก็ให้ทำการกดบีบตรงที่มีอาการนั้น หากเจ็บอยู่ตรงบริเวณแขนขา ให้พยายามไล่ให้ออกไปทางปลายมือปลายเท้า แต่ถ้าอยู่ตามลำตัวก็ให้กดอยู่ตรงนั้นๆ เลย เมื่อกดโดนตัว ผี ปีศาจ คนเจ็บจะเจ็บมากจนร้องโอดโอย (แม้จะกดเพียงเบา ๆ) จนบางทีร้องออกมาเป็นเสียงของผี ปีศาจชนิดนั้น ๆ เลยก็มี เช่นเสียงหมา เสียงแมว เสียงเขียด (หากมันร้องหรือพูดออกมาเป็นภาษามนุษย์ก็ให้ถามว่า มาสิงในคนทำไม ต้องการอะไร ฯลฯ เมื่อถาม – พูด

แล้วก็ให้บอกเขาให้ตั้งยินดีรับเอาบุญจากการที่เราจะอุทิศให้แล้วบอกให้เขาออกมารอรับบุญอยู่ข้างนอก คือ ให้บอกอบรมสั่งสอนเขาไปพร้อมเลย) เมื่อกดไปกดไปบางทีก้อนแข็งๆจะหายไป (เพราะมันหลบ) ก็ให้ลูบตามร่างกายของคนเจ็บตรวจสอบดู หากเจออีกทีก็ให้ทำการไล่ต่อไป หากทำการไล่แล้วคนเจ็บก็เจ็บมากแล้วแต่ผียังไม่ออกก็พักกันก่อน จนกว่าคนเจ็บจะสู้ต่อ แต่ถ้าหากในขณะที่ทำการไล่อยู่นั้น คนเจ็บเรอออกมา อาเจียนออกมา หรือก้อนที่แข็ง ๆ ในตอนแรกหายไปโดยที่ไม่ไปเจ็บปวดที่อื่นอีก และอาการที่อึดอัดทุเลาเบาบางลงไปก็ให้รู้เถิดว่าผีได้ออกแล้วก็ให้เบิกบุญหรือทำบุญให้เขา โดยทำบุญกับใครก็ได้เช่นเอาเงินให้แม่ให้พ่อฯลฯ แล้วก็คิดว่า "บุญนี้เป็นของผีปีศาจที่ออกจากร่างกายข้าฯ มาอยู่ข้างนอกนี้ รับบุญแล้วจงเป็นสุขเถิด อย่าได้มาอยู่ในร่างกายข้าฯ มาอยู่ข้างนอกนี้ รับบุญแล้วจงเป็นสุขเถิดอย่าได้มาอยู่ในร่างกายข้าฯ อีกเลย" ดังนี้

วิธีปฏิบัติการเบิกโอนบุญประจำวัน

ตื่นเช้า : เบิกบุญให้ผู้ที่มาเกี่ยวข้องกับเราโดยทางฝันรวมทั้งให้เทวดาประจำตัว เจ้ากรรมนายเวรที่เบียดเบียนทั้งภายนอกและภายในกายของเรา ตลอดถึงภูต ผี ปีศาจ เปรต ปอบ นาค ครุฑ ยักษ์ คนธรรพ์ กุมภันฑ์ ยมทูต เทวดา มาร และพรหมที่เป็นญาติของเรา ที่อยู่บริเวณบ้านนี้

เข้าห้องน้ำ : เบิกบุญให้แบคทีเรียจุลินทรีย์ต่าง ๆ ที่ตายจากการที่เราอาบน้ำชำระร่างกายต่างๆ รวมทั้งให้เชื้อโรคต่างๆ ที่ออกไปจากร่างกายของเราเพราะการขับถ่ายด้วย ก่อนออกจากห้องน้ำก็เบิกบุญให้กับเชื้อโรคทั้งหมดที่อยู่ในห้องน้ำ

เวลากินข้าว : เบิกบุญให้กับวิญญาณ สัตว์ที่สถิตในผัก ในข้าว ในเนื้อสัตว์ ในน้ำ ในอาหารทั้งหมดนั้นรวมทั้งให้กับดวงใจสัตว์ตัวที่เรานำมาทำอาหารด้วย

ไปทำงาน : เบิกบุญให้เทวดาประจำรถ และภูตผีปีศาจที่อยู่กับรถ และบอกเทวดาให้คุ้มครองป้องกันให้การเดินทางปลอดภัย

ขณะเดินทาง : เบิกบุญให้เทวดา ภูตผี ปีศาจ ปอบ เปรต ฯลฯ ทีอยู่ตามถนนหนทาง

ถึงที่ทำงาน : เบิกบุญให้เทวดาประจำตัวผู้ร่วมงานทั้งหลาย และภูตผีปีศาจ ปอบ เปรต อสูร เทวดา ฯลฯ ที่อยู่ในที่ทำงาน

กลับจากทำงาน : เบิกบุญให้เทวดาประจำรถ และภูตผีปีศาจ ปอบ เปรต ฯลฯ ที่อยู่ในรถ และตามถนนที่จะเดินทางกลับ

เมื่อถึงบ้าน : ให้เบิกบุญ ให้เจ้ากรรมนายเวรที่เบียดเบียนอยู่ทั้งภายนอกและภายในและรอบดวงจิตของเราหรือให้ผู้ที่ทำให้ข้านอนไม่หลับอยู่ในเวลานี้ เป็นต้น (ทุกครั้งที่เบิกโอนบุญให้ว่า "ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาลบุญข้าให้............")

คำอธิษฐานก่อนนั่งสมาธิ อีกแบบหนึ่ง

****

ให้อธิษฐานว่า **"ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงบันดาล** ให้บุญกุศลที่เกิดจากการนั่งภาวนาของข้าคราวนี้ต่อไปนี้ จงสำเร็จแก่เจ้ากรรมนายเวร ทั้งที่อยู่ภายในทั้งที่อยู่ภายนอกร่างกายข้า และที่กำลังจะมาถึงตัวข้าในเร็วนี้ๆ รวมทั้งจงสำเร็จแก่เทวดาประจำตัวข้า จงสำเร็จแก่ นาค ครุฑ อสูร คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ ยักษ์ กินราที่อยู่บริเวณนี้ บ้านนี้ เมื่อพวกท่านเห็นบุญที่เกิดจากการนั่งสมาธิของข้าไปถึงแก่พวกท่านขอให้พวกท่านยินดีรับเอาได้เลย แล้วอย่าได้ขัดขวางการปฏิบัติภาวนาของข้าพเจ้า แล้วข้าจะอุทิศบุญให้อีก" ดังนี้

หมายเหตุ : ถ้าต้องการจะอุทิศเจาะจงให้ใครหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งก็ให้อธิษฐานเอาเองแต่บุญที่เกิดจากการภาวนานั้นผู้ที่อยู่ในภพภูมิต่ำ ๆ เช่น ผีปีศาจ ผีเชื้อโรค ฯลฯ รับได้ยากฉะนั้นหากต้องการโอนบุญที่เกิดจากการภาวนาให้เขาเหล่านั้นก็ให้อธิษฐานแปรสภาพบุญให้เหมาะสมกับเขาเหล่านั้นก่อนเพื่อเขาจะรับได้ง่ายขึ้น.

****